

Editorial

Fi de curs

Arriba fi de curs, just fa nou mesos vam arribar a l'Institut.

Haviem deixat la nostra escola. Érem els petits, començàvem 1^r d'ESO. I poc a poc, quasi sense adonar-nos ja estem a mes de juny.

Quan vaig començar l'Institut tenia moltes il·lusions i esperances. Algunes s'han vist satisfetes i d'altres no. Però puc dir amb seguretat que he aprofitat molt el curs.

Naturalment, hi ha coses que m'han agradat més que les altres. Però és preferible centrar-me en totes les coses positives que he viscut.

Hem après a tot arreu!

Per això diré que m'ho he passat molt bé aquest curs, i pensaré únicament en les coses bones.

He après moltes, moltes coses!

Aquest any l'he viscut volant. Sembla ahir quan vaig creuar per primera vegada la porta de 1^r, i ara ja ha passat un any sencer.

Crec que en un any et poden passar una quantitat innombrable de situacions, més divertides o més serioses, més divertides o més serioses, més alegres o més tristes.

Però el que de veritat importa no són les situacions, sinó les persones que t'acompanyen en elles i que t'ajuden a forjar els records que el dia de demà seran un flotador quan anem a enfonsar-nos.

El més important quan es va a l'escola o a l'Institut no és treure bones notes i aprovar el curs. El més important és créixer com a persones, fer amics i companys.

